शीलं सुचरित्रं साम साधुवादःविनयः प्रश्रयः नयोनीतिः ॥१६॥ इतिश्रीरामाभि० रा० वा० आर० पंचषष्टितमःसर्गः ॥ ६५ ॥ ॥७॥ एवंक्रोधमुपशमय्य सहजप्रकृतिप्राप्तये बोधयति लक्ष्मणोरामं ॥ तमिति ॥ परिद्यूनं क्षीणं अचेतसं अस्वस्थचित्तमिव ॥ १ ॥ मुहूर्तादिव मुहूर्तादेव ॥ २ ॥ बोधनप्रकारोमहतेत्यादि ॥ तपसा पुत्रकामनयाकृतेनव्रतादिना ॥ कर्मणा ऋष्यशृंगानयनपूर्वकमहायागेन ॥ ३ ॥ भरतस्य मुखादितिशेषः ॥ यथा यथावच्छ्रुतं ॥ ४ ॥ इतरःकइति ॥ यद्यदाचरतिश्रेष्ठस्तत्त देवेतरोजनइत्युक्तेः ॥ मर्त्यावतारस्त्विहमर्त्यशिक्षणमितिभागवतोक्तरीत्या लोकशिक्षणार्थमपिं त्वदवतारादितिभावः ॥५॥ आश्वसिहीति ॥ नहवैशारीरस्यसतःप्रियाप्रिय

शीलेनसाम्नाविनयेनसीतांनयेननप्राप्स्यसिचेन्नरेंद्र ॥ ततःसमुत्सादयहेमपुंखैर्महेंद्रवज्रप्रतिमैःशरौघैः ॥ १६ ॥ इत्यार्षेश्री० वा० आर० पंचषष्टितमःसर्गः ॥ ६५ ॥ ॥७॥ तंतथाशोकसंतप्तंविलपंतमनाथवत् ॥ मोहेनमहतायुक्तंपरिद्यूनमचेतसं ॥ ॥ १ ॥ ततःसौमित्रिराश्वास्यमुहूर्तादिवलक्ष्मणः ॥ रामंसंबोधयामासचरणौचाभिपीडयन् ॥ २ ॥ महतातपसाचापिमहताचापिकर्मणा ॥ राज्ञादशरथेनासील्लब्धोमृतमिवामरैः ॥ ३ ॥ तवचैवगुणैर्बद्धस्त्वद्वियोगान्महीपतिः ॥ राजादेवत्वमापन्नोभरतस्ययथाश्रुतं ॥ ॥४॥ यदिदुःखमिदंप्राप्तंकाकुत्स्थनसहिष्यसे ॥ प्राकृतश्चाल्पसत्वश्चइतरःकःसहिष्यति ॥५॥ आश्वसिहिनरश्रेष्ठप्राणिनःकस्यनापदः ॥ संस्पृशंत्यग्निवद्राजन्क्षणेनव्यपयांतिच ॥६॥ लोकस्वभावएवैषययातिर्नहुषात्मजः ॥ गतःशक्रेणसालोक्यमनयस्तंसमस्पृशत् ॥ ७ ॥ महर्षिर्योवसिष्ठस्तुयःपितुर्नःपुरोहितः ॥ अह्नापुत्रशतंजज्ञेतथैवास्यपुनर्हतं ॥८॥

योरपहतिरस्तीतिश्रुतेः ॥६॥ तदेवविवृणोति ॥ लोकेति ॥ एषऔपाधिकदुःखसंबंधोलोकस्य शरीरिणः स्वभावएव तदेवाह ॥ ययातिरिति अनयोऽनयमूलंदुःखं तच्च स्वर्गाद्भ्रंशरूपं समस्पृशदित्यनेन अचिरस्थितिकस्पर्शमात्रार्थकेन पुनरविलंबेनैव दौहित्रप्रयुक्तसुखोत्तरकालिकदुःखनिवृत्तिरप्यस्य सूचिता ॥७॥ योमहर्षिः यः पुनर्नःपितुःपुरोहितस्तस्य पुत्रशतं जज्ञे अह्नाएकाह्नाच पुनर्विश्वामित्रेण हतं ॥ पूर्वंसुखोत्तरकालिकदुःखानंतरं सुखं व्यंग्यतयोक्तमत्रसुखानंतरं दुःखमुक्तं एवंच महतामप्यवश्यंजायमाने ईदृशे सुखे दुःखेच नहर्षशोकौ भवादृशस्योचितावितिभावः ॥८॥